

Μητροπολίτης Δρινουπόλεως, Πωγωνιανής και Κονίτσης Σεβαστιανός – ο νέος Πατροκοσμάς

Η γη της Βορείου Ηπείρου δεν ποτίστηκε μόνο από αίματα ηρώων της Ελλάδας και της λευτεριάς. Το βορειοηπειρωτικό χώμα γνώρισε και το οδοιπορικό ραβδί και τα αγιασμένα βήματα του εθναπόστολου και εθνομάρτυρα, του Αγίου Κοσμά του Αιτωλού ο οποίος τη διάβηκε στις περιοδείες του, στηρίζοντας τους υπόδουλους στην πίστη του ευαγγελίου, κηρύσσοντας την υπακοή στο θέλημα του Θεού, ιδρύοντας σχολεία «για τα ελληνικά γράμματα» και κρατώντας αναμμένη τη φλόγα της ελπίδας για την ελευθερία, για το **ποθούμενο**. Δρόπολη, Χειμάρρα, Κορυτσά, Μοσχόπολη, Άγιοι Σαράντα, Τεπελένι, Δέλβινο, Αργυρόκαστρο, δείχνουν ακόμα τον τόπο όπου στάθηκε και κήρυξε ο άγιος Κοσμάς. Εκεί, στη μαρτυρική Βόρειο Ήπειρο, τελείωσε μαρτυρικά τη ζωή του και στο χωριό Κολικόντασι βρίσκεται και το μοναστήρι που έχτισε προς τιμή του ο Αλή Πασάς. Εκεί, σώζεται και ο τάφος του, ιερό προσκύνημα που θαυματουργικά γλίτωσε την καταστροφική μανία του Εμβέρ Χότζα.

Έπρεπε να βρεθεί άνθρωπος φτιαγμένος από το ίδιο υλικό, το **υλικό της αγιότητας**, να πάρει πάνω του το σταυρό του Πατροκοσμά και να οδηγήσει την «Εσταυρωμένη Βόρειο Ήπειρο»¹ στην Ανάσταση. Ο άνθρωπος αυτός ήταν ο μακαριστός ιεράρχης, ο Μητροπολίτης Δρινουπόλεως, Πωγωνιανής και Κονίτσης Σεβαστιανός. Ο Σεβαστιανός είναι ο Ιεράρχης του οποίου το όνομα συνδέθηκε άμεσα με το Βορειοηπειρωτικό Ζήτημα. "Σύμβολο του Ελληνισμού της Βορείου Ηπείρου" τον ονόμασαν οι Βορειοηπειρώτες.

Εξελέγη παρά τη θέλησή του Μητροπολίτης στην ακριτική περιοχή της πατρίδας μας ενώ μέσα στα όρια της μητροπολιτικής δικαιοδοσίας του βρισκόταν η Δρινουπόλη, η κοιλάδα του Δρίνου, η αλύτρωτη και αδούλωτη Ελληνική Δρόπολη. Από την πρώτη στιγμή που ανέλαβε την αρχιερατεία, η σκέψη του στρέφεται προς τους αλύτρωτους αδελφούς μας της Βορείου Ηπείρου που στενάζουν κάτω από το ζυγό της δουλείας. Τους διαβεβαιώνει ότι "**όχι μόνο αι προσευχές μας θα τους συνοδεύουν καθημερινώς, αλλά και παν το δυνατόν θα πράξωμεν, όπως λυτρωθούν των δεσμών της δουλείας...**". Την υπόσχεση αυτή υπηρέτησε με κάθε μέσο, παρά τις δυσκολίες, τις ύβρεις, την εντονότατη και σκληρή πολεμική που δέχτηκε.

Τότε που κανένας δε μίλαγε για Βόρειο Ήπειρο, μόνο ο Μητροπολίτης Σεβαστιανός, **οργώνοντας κυριολεκτικά την Ελλάδα, ενημέρωνε και διαμαρτύρονταν για το δράμα των ξεχασμένων Ελλήνων**. Ακόμα επισκέφθηκε το Αμερικανικό Κογκρέσο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, καταγγέλλοντας τις αλβανικές θηριωδίες.

Ίδρυσε το 1982 και στη συνέχεια οργάνωσε και ενίσχυσε οικονομικά τη μοναδική φοιτητική οργάνωση για το βορειοηπειρωτικό - τη Συντονιστική Φοιτητική Ένωση Βορειοηπειρωτικού Αγώνα (ΣΦΕΒΑ). Και κάτι σημαντικότερο: ήταν η ψυχή της, ο εμπνευστής της, ο εμψυχωτής της.

Το 1987 ίδρυσε τον Πανελλήνιο Σύνδεσμο Βορειοηπειρωτικού Αγώνα (ΠΑΣΥΒΑ) με έδρα την Κόνιτσα, σύνδεσμο στον οποίο συμμετέχουν εξέχοντες επιστήμονες και στελέχη του διπλωματικού χώρου.

Για το βορειοηπειρωτικό ζήτημα ο Μητροπολίτης Σεβαστιανός θεσμοθέτησε ετήσιες εκδηλώσεις στην μητρόπολη:

- Αγρυπνία δίπλα στα ελληνοαλβανικά σύνορα, στην Ιερά Μονή Μολυβδοσκεπάστου στις 15 Αυγούστου.

- Ανάσταση στο τελευταίο ακριτικό χωριό Μαυρόπουλο απέναντι από την Δρόπολη Αργυροκάστρου. Η τελετή της Αναστάσεως καθιερώθηκε στα χρόνια του Χότζα κατόπιν αιτήσεως των Βορειοηπειρωτών, οι οποίοι παρακολουθούσαν μέσα από τις γρίλιες των παραθύρων, ενώ ο αντίλαλος του ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ έφτανε σ' αυτούς με ισχυρά μεγάφωνα.

- Ιδιαίτερα σημαντική ήταν η διοργάνωση "τριήμερου πένθους και προσευχής" στη Μητρόπολή του στα μέσα Φεβρουαρίου.

Ο εθνικός αγώνας του Μητροπολίτη Σεβαστιανού είχε βαθιά πνευματικό χαρακτήρα, καθώς πίστευε

---

¹ τίτλος του βιβλίου του

ακλόνητα στη δύναμη της προσευχής: γι' αυτό και ανέθεσε στον αγιορείτη μοναχό π. Γεράσιμο Μικραγιαννανίτη τη σύνθεση παράκλησης προς τους αγίους της Βορείου Ηπείρου υπέρ των Βορειοηπειρωτών.

Η Μητρόπολη Κονίτισης την εποχή του Χότζα ήταν το καταφύγιο φυγάδων, βορειοηπειρωτών και αλβανών. Δεν υπήρχε φυγάς ανεξαρτήτου εθνικότητας και θρησκειύματος που να μην φιλοξενήθηκε στη Μητρόπολη, που να μην άκουσε λόγο παρηγοριάς, αγάπης και ελπίδας.

Αλλά και με την πτώση των ηλεκτροφόρων συρματοπλεγμάτων (1990) στην Αλβανία, συνέχισε πιο εντατικά τον αγώνα, εντοπίζοντας τον κυρίως στην προσπάθεια για παραμονή των βορειοηπειρωτών στις πατρογονικές τους εστίες.

Οργάνωσε αποστολές εκατοντάδων τόνων ανθρωπιστικής βοήθειας στη Βόρειο Ήπειρο.

Σημαντικότερη ήταν η προσφορά της μικρής Μητροπόλεως Κονίτισης στους Βορειοηπειρώτες με την αποστολή ιερέων για την εξυπηρέτηση των θρησκευτικών τους αναγκών, ιδιαίτερα στα πρώτα χρόνια πριν χειροτονηθούν βορειοηπειρώτες και αλβανοί ιερείς.

Ο Μητροπολίτης Σεβαστιανός ενίσχυε οικονομικά εκκλησιαστικές επιτροπές της Βορείου Ηπείρου για την ανοικοδόμηση ναών, συντηρούσε φροντιστήρια ελληνικής γλώσσας μισθοδοτώντας δασκάλους.

Τέλος να αναφέρουμε τις ανοιχτές επιστολές - εκκλήσεις που έχουν μοιραστεί σε χιλιάδες αντίτυπα για επιστροφή των βορειοηπειρωτών στον τόπο τους.

Αυτός ήταν ο Σεβαστιανός, ο φλογερός υπερασπιστής των δικαιών του Βορειοηπειρωτικού Ελληνισμού και συνάμα ο πτωχός Δεσπότης που αναπαύεται σήμερα στα αγιασμένα χώματα της Ι.Μ. Μολυβδοσκεπάστης, μέσα σε ένα λιτό και απέριττο μνήμα. Όμως εκείνος, κέρδισε την αιωνιότητα. Το βαρύ πένθος των χιλιάδων κόσμου που έφθασε στην ακριτική Κόνιτσα - κι' από το εξωτερικό ακόμη - την ημέρα της κηδείας του, του έδωσε δικαίως τον τίτλο του νέου Πατροκοσμά.

Όμως, «δεν πέθανε

ζει και βασιλεύει εκεί για πάντα,

ο Μέγας Ιεράρχης.

Των πονεμένων ο Πατέρας,

ο Σεβαστιανός» .

Από εκεί ψηλά, δίπλα στο θρόνο του Θεού, εύχεται για τους Βορειοηπειρώτες και για τους συνεχιστές του αγώνα του ο Σεβαστιανός. Δέεται να λάβει την πλήρη του πραγμάτωση το «ποθούμενο» του Πατροκοσμά. Να ακουστεί και να ακούγεται πάντα το σύνθημά του, τα λόγια με τα οποία έκλεινε κάθε ομιλία του:

"ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ !

ΚΑΙ Η ΒΟΡΕΙΟΣ ΗΠΕΙΡΟΣ ΑΝΕΣΤΗ" .